

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

У домінуючій кількості пацієнтів з отомікозами виявлялися у монокультурі *Candida spp.* (56,2%); на другому місці – *Aspergillus spp.* (31,3%): *A. fumigates* (40,0%), *A. flavus* (40,0%), *A. albus* (20%); на третьому – *Penicillium spp.* (12,5%): *P. citrinum* (100%).

При вивченні адгезивних властивостей ізолятів грибів, яка є одним із основних факторів вірулентності, було встановлено, що 66,7% ізолятів *Candida spp.* та 100,0% *Aspergillus spp.* проявляли високоадгезивну активність. На тлі отомікозу у пацієнтів спостерігається незначне (на 20%) зниження ФА та дефіцит НК-клітин у порівнянні із показниками контрольної групи. Такі зміни показників вродженого імунітету спостерігаються у пацієнтів даної групи на фоні гіперактивації процесів антитілоутворення.

Таким чином, гістологічне дослідження біопсійного матеріалу вказує на наявність та ступінь розвитку неспецифічної запальної тканинної реакції, але не встановлює патогенетичну причину її розвитку, що доводить доцільність обов'язкового використання культурального та імунологічного методів досліджень.

ВИВЧЕННЯ ПОШИРЕННЯ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНИХ ШТАМІВ МІКРООРГАНІЗМІВ В ОБ'ЄКТАХ ДОВКІЛЛЯ

Воробей Ірина Володимирівна, студентка групи ЛС-306,

Науковий керівник Бергілевич О.М., д.вет. н., професор кафедри гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Медичний інститут Сумського державного університету, кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Одним із основних екологічних забруднювачів є діяльність тваринницьких ферм, які вважаються не лише джерелом надходження різних хімічних забруднювачів в навколишнє середовище, а також сприяє поширенню та циркуляції мікроорганізмів, в тому числі патогенних, які в свою чергу можуть бути загрозою для здоров'я людини. Застосування антибіотиків у сільському господарстві – для лікування і профілактики хвороб або як стимуляторів росту для тварин – сприяє розвитку антибіотикорезистентності у мікроорганізмів і передачі генів резистентності через харчовий ланцюг (з сировиною чи продуктами тваринного походження) від сільськогосподарських тварин, об'єктів навколишнього середовища (вода, ґрунт) до людей.

Метою роботи було вивчити поширення антибіотикостійких штамів мікроорганізмів в об'єктах довкілля молочних ферм.

Матеріали і методи. Матеріалом слугували проби гною, ґрунту та сирого молока з 3 молочних ферм Сумської області, що були відібрані у листопаді - грудні 2015 р. Для ідентифікації мікроорганізмів використовували класичні лабораторні методи, а для визначення антибіотикочутливості – диско-дифузійний метод.

Результати досліджень. Дослідженням встановлено, відмінності рівнів антибіотикорезистентності у виділених штамів в залежності від їх виду та походження. Так, більшість виділених штамів *E coli* з одного господарстві проявляла чутливість до цефатоксиму у 89%, слабо чутливість – до ванкоміцину (25%) та нечутливість – до пеніциліну (майже у 100%), еритроміцину (59%), неоміцину (67%) та линкоміцину (78%). Проте, як у двох інших господарствах спостерігали таку картину: виділені штами *E coli* були чутливими до цефатоксиму у 75%, слабочутливими – до ванкоміцину (32%), еритроміцину (29%), неоміцину (15%) і нечутливими – до пеніциліну, та линкоміцину.

Щодо, виділених штамів *S.aureus* з усіх господарств, то вони були чутливими до еритроміцину та цефатоксиму, слабо чутливими до неоміцину, линкоміцину та ванкоміцину та нечутливими до пеніциліну